herpy

FRØER

Asiatisk hornfrø

Megophrys nasuta

Megophrys nasuta er en stor, bladformet frø fra regnskovene i Sydøstasien, hvor den ligger ubevægelig i løvlaget og venter på bytte. Hunnerne bliver op til 13 cm, og snuden og de øvre øjenlåg er trukket ud i spidse flige, så dyret ligner et vissent blad. Arten er sart, især som vildfangen, og kræver et køligt, fugtigt og godt ventileret terrarie.

Familie: Megophryidae Engelsk: Large Horned Frog Tidligere navn: *Pelobatrachus nasutus* Udgivet 15. november 2026

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**8-13 cm** snude-kloak-længde
Levetid	**5-10 år**
Aktiv	**Skumring og nat**
Levevis	**Jordboende**
Biotop	**Regnskov og vådområde**
Hudgift	**Ingen kendt**
Sværhedsgrad	**Erfaren**

PASNING

Min. terrarie	**90 × 45 × 45 cm** L × B × H til 2 voksne dyr
Temperatur, dag	**21-24 °C**
Temperatur, nat	**18-21 °C**
Luftfugtighed	**70-95 %**
Vand	**Vandskål**
UVB	**Valgfri** Ferguson-zone 1
Kost	**Insekter, hvirveldyr og orme/snegle**
Holdes	**Enkeltvis, parvis eller i gruppe**

AVL

Formering	**Æglæggende**
Udvikling	**Haletudser i vand**
Æglægning	**I vand**
Kønsmoden	**9-36 mdr.**
Æg pr. lægning	**300-2.400**
Klækning	**12 dage**
Larvetid	**90-210 dage** fra klækning til metamorfose
Larvefoder	**Færdigfoder**
Yngelpleje	**Ingen**

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Ikke omfattet**
IUCN	**Ikke truet (LC)**

Arten står ikke på CITES-listerne, så der kræves ingen CITES-papirer. EU-bilaget er ikke aflæst i referencetabellen og er derfor ikke angivet. De fleste dyr i handlen er vildfangne, så vælg om muligt opdrættede dyr.

Om arten

Megophrys nasuta er en kraftig, bredhovedet frø med en kantet krop, der får den til at ligne et tørt blad på skovbunden. Snuden og de øvre øjenlåg er trukket ud i spidse, trekantede flige, og to par smalle hudfolder løber ned ad ryggen. Artsnavnet nasuta hentyder til den lange, trekantede hudflig på snudespidsen. Grundfarven er lys til mørk brun, ofte rødlig, med uregelmæssige mørke tegninger og spredte knopper på ryggen. Struben er mørk, hos nogle dyr murstensrød eller orange med sort eller cremefarvet marmorering, og lemmerne er tværbåndede. Fingrene har ingen svømmehud, og tæerne kun en svag.

Kønnene er meget forskellige i størrelse. Hunnerne bliver omkring 13 cm fra snude til kloak, enkelte angivelser lyder på op til 16 cm, og de er kraftigere og rundere med et relativt større hoved. Hannerne bliver 8-9 cm, og hunnen er ofte to til tre gange så stor som hannen. Hannerne har mørkebrune brunstknuder på de to første fingre og et højt, metallisk "honk" som kald. Hos dyr fra Borneo er hannernes strube ensfarvet brunsort, mens hunnerne har en mørk stribe ned midt på struben.

Arten blev beskrevet af Hermann Schlegel i 1858. I 2021 blev den flyttet til slægten *Pelobatrachus* som *Pelobatrachus nasutus*, men navnet *Megophrys nasuta* er stadig det mest brugte i hobbyen og bruges også her. Fundene fra Thailand og dele af Sundashelfen dækker muligvis en anden, endnu ubeskrevet art.

Hudgift: Arten har ingen kendt hudgift, og der er ikke beskrevet hudirritation hos mennesker. Vask alligevel hænder efter kontakt med dyret, vandet og bunden.

M. nasuta er en bagholdsjæger, der ligger stille og slår til, når et bytte kommer forbi. Den er sky og stresser let. Mange vildfangne dyr dør kort tid efter importen, og især de store hunner er sarte, så arten er ikke for begyndere.

Læs mere: Køb af dyr: opdræt, vildfang og transport

Udbredelse og levested

Megophrys nasuta lever i det sydlige Thailand (bl.a. Yala-provinsen), på hele Den Malaysiske Halvø, i Singapore og på Sumatra og Borneo, hvor den findes i både Indonesien, Malaysia og Brunei. Den kendes også fra mindre øer som Tioman, Bintan og Natunaøerne.

Dyrene i handlen kommer især fra Malaysia. De fleste er vildfangne, og de fleste af dem er hanner, fordi de er lettere at finde, når de kalder.

> **Oprindelig udbredelse:** Thailand, Malaysia, Singapore, Indonesien og Brunei.

LEVESTED

M. nasuta lever i vedvarende fugtig og kølig regnskov i lavlandet og på de lavere bjergskråninger, på fladt til stejlt terræn og gerne tæt på bække og andre vandløb. Dyrene ligger på skovbunden i løvlaget, ofte delvist nedgravet. Unge dyr gemmer sig om dagen under visne blade, mens voksne ligger under store træstammer og sten. Om aftenen er de lettere at finde, fordi øjnene genspejler lys, og fordi hannerne kalder højt, især i yngletiden.

Den optimale temperatur angives til 22-24 °C. Arten yngler året rundt i små vandløb og lægger æggene under sten og stammer i vandet.

Pasning

TERRARIET

Et par skal have et terrarie på mindst 90 × 45 × 45 cm, og 100 × 50 × 50 cm rækker til en gruppe på 2-4 dyr. Bundarealet er vigtigst, for arten klatrer næsten ikke, men højden må ikke være under omkring 40 cm: ellers banker dyrene snude og horn mod låget og får skrammer og skaldede partier. Hunnerne bliver store og har brug for plads.

Bunden skal holde på fugten, fx 4-5 cm ugødet sphagnum, kokosmuld eller orkidébark, med et tykt lag visne blade over. Giv skjul af store korkrør eller halvrør og trærødder. Planter på bunden bliver trampet ned, så brug planter på bagvæggen, kunstige planter eller robuste arter som guldranke og bregner, der ikke kræver meget lys. Undgå bundmateriale, der kan sluges, for arten er en ivrig æder og kan få forstoppelse af grus. Frøerne sidder ofte det samme sted, så skift bunden netop der jævnligt, og skift den helt, når den bliver sur eller muggen.

TEMPERATUR

Arten tåler ikke varme. Hold terrariet på 21-24 °C om dagen og 18-21 °C om natten, og lad det ikke komme over 25 °C i længere tid. Ekstra opvarmning er sjældent nødvendig; kan du ikke holde temperaturen under omkring 24 °C om sommeren, så vælg en anden art. Stil terrariet i et køligt rum uden direkte sol, og mål med et digitalt termometer.

Til avl bruges en tørrere og køligere periode på tre til fire måneder med 40-60 % luftfugtighed og omkring 18-21 °C, efterfulgt af kunstig regn (se avl). En egentlig vinterhvile er ikke nødvendig.

Læs mere: Luftfugtighed, sprøjtning og ventilation Læs mere: Vinterhvile og årstider

LUFTFUGTIGHED OG SPRØJTNING

Hold luftfugtigheden på 70-95 %; angivelserne går fra 60-80 % til 85-95 %. Arten tåler høj fugt, så længe ventilationen er god, men lange perioder med våd bund og stillestående luft kan slå den ihjel. Den må heller ikke tørre ud. Sprøjt dagligt, eller brug et regnanlæg, og indret terrariet med både fugtigere og tørrere områder.

Sprøjt med vand, der har stået et døgn, eller behandlet postevand. Mål luftfugtigheden med et digitalt hygrometer.

VAND OG VANDKVALITET

Giv altid en stor, stabil vandskål eller en lille vanddel med højst 6-8 cm vand, så frøen kan ligge og bade og let kan komme op igen. En større vanddel er ikke nødvendig, men er et plus i et stort terrarie. Brug vand uden klor og kloramin, fx behandlet postevand eller regnvand.

Skift vandet ofte, og rengør skålen uden sæbe. Padder optager stoffer gennem huden, så undgå sæberester, insektmidler og rengøringsmidler i og omkring terrariet.

LYS OG UVB

Frøen har ikke brug for UVB for at overleve, men en svag UVB-kilde (Ferguson-zone 1) i 10-12 timer om dagen kan være en gevinst. Hæng lyset over den ene side, så resten ligger i skygge, og hold en dagslængde på omkring 12 timer. Frøen er mest aktiv i skumringen og om natten og ligger skjult i løvet om dagen.

Læs mere: Lys og UVB

FODER

Megophrys nasuta er grådig og har et stort gab. I naturen tager den insekter, edderkopper, orme, snegle, krabber, skorpioner og tusindben og desuden små hvirveldyr som firben, frøer og gnaverunger. I terrariet bruges fårekyllinger, græshopper, kakerlakker, silkeorme, regnorme og snegle; en museunge kan gives en sjælden gang til store dyr. Foderet må ikke være for hurtigt, og bevægelse udløser angrebet, så fodring med pincet virker godt. Frøen æder gerne om dagen, især lige efter sprøjtning.

Unger fodres dagligt. Til voksne svinger anbefalingerne fra 2-4 til 4-5 gange om ugen, og daglig fodring giver let fedme. Fodr foderdyrene godt, og støv dem med kalk og multivitamin ved hver anden til tredje fodring. Giv ikke for store foderdyr, og fjern rester. Foder til unger er beskrevet under avl.

Læs mere: Foderdyr: hold og avl Læs mere: Kalk, vitaminer og tilskud

ADFÆRD OG HÅNDTERING

M. nasuta er en sky, stillesiddende frø, der helst ligger gemt i løvet med hovedet løftet og ryggen skrået op, så den ligner et blad. Stress er den hyppigste årsag til sygdom, især hos nyimporterede dyr, så rolige omgivelser og mange skjul er vigtige. Arten bør ikke håndteres; flyt den i en ren, gennemsigtig bøtte ved rengøring.

Arten er mest enlig, men danner ikke territorier og kan holdes i par eller som en han med to hunner uden aggression uden for yngletiden. Hold øje med fodringen, for de større hunner kan tage det hele. Hold den ikke sammen med andre arter: alt, hvad den kan gabe over, bliver ædt. Hannens kald er et højt "honk", som især høres ved regn, og når regnen starter, bliver dyrene mørkere.

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Hunnen er langt større og rundere end hannen og har et relativt større hoved; hannen er slankere, har brunstknuder på de to første fingre og kalder. Kønnet kan være svært at se hos unge dyr og bliver først tydeligt, når de er næsten kønsmodne. Hos voksne er størrelsen det bedste kendetegn.

Alderen ved kønsmodenhed er usikker: angivelserne spænder fra 9-18 måneder og inden for det første år til to-tre år, og boksen viser derfor 9-36 måneder. Vildfangne dyr er næsten altid hanner, så et par er ikke let at skaffe.

PARRING

Avl lykkes sjældent og kræver et stort terrarie med regnanlæg og et stort vandparti på 5-8 cm. Hold dyrene tørrere (40-60 % luftfugtighed) og køligere (omkring 18-21 °C) i tre til fire måneder, gerne i vinterhalvåret, og lad det derefter regne fra en sprinklerring i låget, koblet til en pumpe, så vandet genbruges.

Hannerne begynder at kalde, så snart regnen starter. Lad det først regne nogle timer ad gangen, og forlæng gradvist til 8-10 timer, med de længste perioder om natten. Omklamringen kommer ofte inden for et døgn, men æglægningen kan tage fra få dage til en uge, og omklamring fører ikke altid til æg. Undgå meget kraftig eller meget lang regn, som stresser dyrene. Der er dog også set hunner lægge æg i en vandskål uden regn.

ÆG OG HALETUDSER

Hunnen hæfter æggene på stammer, sten, kork eller planter lige under vandoverfladen, i naturen på undersiden af sten og stammer i vandløb, og æggene ligger i en lang, spredt klump. Antallet er usikkert: fra relativt få, store æg til nogle hundrede og op over 2.400 æg i én lægning i fangenskab. Den store lægning gav kun omkring 200 haletudser, fordi hunnen manglede flade og lagde æg oven på æg, så giv rigeligt med kork og store overflader under vandet. Der er ingen yngelpleje.

Æggene er cirka 2 mm og hvidlige. Haletudserne har en tragtformet, opadvendt mund og æder kun fra vandoverfladen, så giv flydende foder som pulveriseret fiskefoder eller haletudsefoder flere gange om dagen. Pansermaller kan tage det, der synker til bunds. Haletudserne klarer sig bedst i store kar med grus og biologisk filtrering frem for små kar med hyppige vandskift. Vandet skal være rent og uden klor.

Læs mere: Opdræt af haletudser

METAMORFOSE

Æggene udvikler sig langsomt og klækker efter omkring 12 dage. Haletudserne er da 12-20 mm og søger ned i gruset, hvor de lever af blommen; efter cirka en uge æder de ved overfladen, og efter knap to uger svømmer de frit. Bagbenene kommer efter cirka to en halv måned, og forvandlingen sker efter 3-7 måneder ved 21-27 °C.

Når forbenene kommer frem, skal haletudsen have lavt vand og nem adgang til land med mange skjul.

OPDRÆT AF UNGER

De nyforvandlede unger er meget sky og skal have rigeligt med skjul og adgang til lavt vand. Hold fugten høj ved at dække en del af netlåget og sprøjte dagligt. Sortér ungerne efter størrelse, for der er set kannibalisme.

Ungerne tager små foderdyr som nyklækkede fårekyllinger, bananfluelarver, enchytræer og små voksmøllarver, støvet med kalk og vitaminer. De vokser hurtigt og måler omkring 4 cm, når de sælges.

Sundhed og typiske fejl

M. nasuta er sart i fangenskab, især som vildfangen:

- Stress efter fangst og transport er den hyppigste årsag til sygdom. Hold nye dyr i karantæne i et separat rum i 60-90 dage, og pas dem efter dine øvrige dyr.
- Parasitter: vildfangne dyr har ofte mange orm, uden at det kan ses. Få en afføringsprøve undersøgt af en dyrlæge med forstand på padder; fenbendazol og ivermectin virker mod rundorm.
- Bakterielle sår og røde områder på bugen eller hovedet. Røde partier kan også skyldes chytridsvamp, så få dem undersøgt.
- Forstoppelse ved slugt bundmateriale.
- Skader på snuden, hvis terrariet er for lavt.
- Fedme ved for rigelig fodring.

En sund frø sidder stille og delvist skjult med hovedet løftet over bunden og ryggen i en vinkel på cirka 45 grader, har rund mave og kraftige lemmer og en stor appetit. Vil dyret ikke æde, taber det sig, eller får det hævelser, sår eller rød hud, så kontakt en dyrlæge med forstand på padder.

Læs mere: Karantæne og hygiejne

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.